

”

Polvirukoukset sytyttävät Lappeenrannassa

**HAASTATELUSSA
OTTO OIKARINEN s.6**

**TUNNELMIA
YHTEISÖPÄIVILTÄ
s.12**

**DAVID MONTGOMERY:
HERÄTYS ON PROSESSI s.24**

**PERHELEIRI YHDISTÄÄ
HAASTATELUSSA ISÄNTÄPARI
s.11**

FSSMnytt

- Visit till Åland blev tillfälle att tacka för Studentmissionen s.20
- Gud är i farten, också på Åland s.21
- Att som finskspråkig hitta en nordisk gemenskap! s.22

**HERÄTYS APOSTOLIEN
MALLIIN s.18**

**TILAA OPKON JULKAISEMA
TAKTINEN VIISAUS -KIRJA s.10**

Herätyksen ikävä sulattaa sydämet yhteen

OPKO vietti iloisia 60-vuotisjuhliaan elokuun puolessa välissä Enä-Sepässä Vihdin Ojakkalassa. Nuorisojärjestön syntymäpäivistä tekivät ikimuistoisien pitkienkin matkojen takaa saapuneet ystävät neljästä sukupolvesta. Unkarilaisen sosiologin **Karl Mannheimin** mukaan jokaisella sukupolvella on omien ikätovereittensa kanssa jaettu avainkokemuksia. 1960-luvun Ylioppilaslähetyksen nuorten kokemus yhteisöstään ja omasta sukupolvestaan on hyvin erilainen kuin 2020-luvun nuorten kokemus omastaan. Juhlissa huomasi, että Ylioppilaslähetyksen synty ja alkuvuosien toiminta oli silloin mukana olleille erittäin vahva avainkokemus. Me nuoremmat kuuntelimme silmät kosteina ja vähän kateellisinakin herätyksen ja viidennen liikkeen lähetystyön historiaa. Herätyksen ikävä sulatti sydämiä yhteen.

Raamatussa itsensä ilmoittava Jumala on Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala. Hän on tietenkin myös Saaran, Rebekan, Raakelin ja Lean Jumala. Vaikka ajat muuttuvat ja teknologia kehittyy, Jumala on sama sukupolvesta toiseen. Hän tahtoo edelleen, että jokainen suomalainen nuori pelastuu ja evankeliumi leviää maan ääriin. Puhe uudesta herätyksestä ei siis ole haihattelua tai toiveunta. Uusi herätys voi alkaa yhtä yllättäen kuin se alkoi 60-luvulla. Olemmeko valmiit?

Moni sanoo, että herätyksen kohina kuuluu jo. Erityisesti nuoret miehet ovat avoimia kristinuskolle. Vastoin kaikkia odotuksia suurin osa nuorista toivoo, että kouluissa saa vapaasti harjoittaa omaa uskoaan. Nuorten parissa on suurta intoa evankelioida. Nuoria tulee OPKossakin uskoon enemmän kuin vuosikausiin. Nuoret myös rukoilevat herätyksen puolesta ja tahtovat antaa lahjansa Mestarin käyttöön. Kuulemmeko sateen kohinaa?

OPKO on nuorisojärjestö. Nuorisokulttuuri on nuori ilmiö. Vasta 1900-luvulla nuorisotyö alkoi eriytyä omaksi alueekseen lapsi- ja aikuistyön väliin. Nuoret kaipaavat saada ilmaista uskoaan omalla tavallaan.

Viime aikoina kristillisessä nuorisotyössä on ryhdytty puhumaan monisukupolvisuudesta. Raamatun käsitys seurakunnasta on kaikenikäisten Jumalan lasten yhteisö. Nuorten kasvun ja kehityksen kannalta vanhempien ja isovanhempien läsnäolo on korvaamatonta. Kun Jumala antaa maahamme uuden nuorisoherätyksen, seurakunnat ja kristilliset järjestöt tarvitsevat valtavan määrän vanhempia kristittyjä, jotka ovat valmiita rakastamaan ja kulkemaan nuorten rinnalla – silloinkin, kun nuorten tapa ilmaista heidän uskoaan voi olla vanhemmille outo. Tämä vaatii paljon, mutta antaa enemmän.

Jussi Miettinen

Jussi Miettinen
OPKOn pääsihteeri

MITÄ OPKO TEKEE?

- OPKO järjestää toimintaa 7–14-vuotiaille **lapsille ja nuorille**. Leireillä ja illoissa opimme Raamattua ja vietämme mukavaa aikaa yhdessä: opko.fi/koululaiset
- Järjestämme **opiskelijatoimintaa** suomeksi 10 paikkakunnalla ja ruotsiksi neljällä: opko.fi/opiskelijat
- **Veritas Forum** -keskustelutilaisuuksia järjestämme suurimmilla yliopistopaikkakunnilla: veritasforum.fi
- OPKolla on 28 työntekijää, joista suurin osa on osa-aikaisia.
- Järjestämme kutsumuspohjaista **Maanmuuttajat**-johtamiskoulutusta: maanmuuttajat.fi sekä Rukouskoulua: rukouskoulutus.fi
- OPKO omistaa **leiri- ja kurssikeskus Enä-Sepän** Vihdin Ojakkalassa: enaseppa.fi

LÖYDÄT MEIDÄT MYÖS SOMESTA

ARKIN VAPAAEHTOINEN TILAUSMAKSU

- Maksamalla *Arkin* vapaaehtoisen 20 € tilausmaksun annat tukesi OPKOn monipuoliselle työlle. Maksa MobilePaylla numerolla **12102**. Rahankeräyslupa RA/2020/1574. Lisätiedot s. 20.

Perheleiri kokosi yhteen sukupolvet Valkealan opistolla

Teksti ja kuvat: **Arkin toimitus**

Eero Junkkaala opetti Korinttolaiskirjeistä leirin läpi kestävän neljän opetuksen sarjan

Leirillä oli laadukasta kristillistä ohjelmaa kaikenikäisillä

Tänäkin vuonna OPKOn perheleiriä vietettiin Valkealan Kristillisellä opistolla.

OPKOn järjestämä perheleiri Valkealan Kristillisellä opistolla toi yhteen perheitä eri puolilta Suomea, ja tarjosi ainutlaatuisen tilaisuuden eri sukupolvien yhteiselle ajalle. Leirille osallistui perheitä, joissa oli mukana niin vanhempaa sukupolvea, aikuisia kuin nuoria ja lapsiakin, mikä loi erityistä yhteisöllisyyttä ja lämpöä koko viikonlopun ajaksi.

Leirin ohjelma oli suunniteltu huolella vastaamaan erilaisten ikäryhmien tarpeita. Tarjolla oli monipuolista ja laadukasta ohjelmaa ikätason mukaisesti. Aikuisille ja vanhemmalle sukupolvelle tarjottiin syvällistä opetusta ja mahdollisuuksia hengelliseen kasvuun sekä ajatustenvaihtoon toisten aikuisten kanssa.

Osallistujat kertoivat nauttineensa erityisesti siitä, että leirillä oli mahdollisuus tavata samanhenkisiä ihmisiä ja jakaa ajatuksia ja kokemuksia. Monet korostivat sitä, miten arvokasta oli viettää aikaa yhdessä leiriporukan kanssa upeassa miljöössä. Leirin täysihoito Valkealan Kristillisellä opistolla mahdollisti sen, että osallistujat saivat keskittyä täysin yhdessäoloon, ilman huolta ruokahuollosta tai muista käytännön asioista.

Monet leiriläiset kiittivät leirin tarjoamaa hengellistä virkistystä ja yhteyttä, joka vahvisti uskoa ja loi uusia ystävyysuhteita. Leiri jätti osallistujille muistoja, jotka kantavat pitkälle tulevaisuuteen ja toivat perheille uutta voimaa ja iloa arkeen.

Lue lisää isäntäparin fiiliksisistä leiriltä: s. 11

UUTISIA

Muutoksia työntekijärintamalla

Tiina Oinonen siirtyi 19 OPKolla vietetyn työvuo-
den jälkeen talousjohtajaksi Suomen raamattuopis-
ton säätiölle. Kiitämme Tiinaa kuluneista vuosista ja
toivotamme siunausta uusiin tehtäviin.

Uudeksi talous- ja hallintopäällikön sijaiseksi
valittiin **Anne Tuovinen**, hän pääsi tutustumaan
työyhteisöönsä yhteisöpäivillä jossa uudet työn-
tekijät siunattiin työtehtäviinsä.

Opiskelijatyö Lappeenrantaan

Otto Oikarinen, 22, on aloittanut Lappeenrannan
uutena opiskelijatyöntekijänä. Sen myötä OPKOn
opiskelijatyö kattaa nyt yhteensä 10 paikkakuntaa.

Lue lisää: s. 6

Ilkka Kontturin siirtyessä opintovapaalle tiedot-
tajan sijaiseksi valittiin kesäkuun lopulla **Venla
Keski-Lusa**, 25.

Enä-Sepässä vietetiin vastuunkantajien ja työn-
tekijöiden yhteisöpäiviä 15.8-18.8.2024. Päivien
kohokohta oli lauantaina jolloin vietettiin OPKOn
60-vuotisjuhlapäivä.

Katso lisää juhlien tunnelmasta: s. 12

Jätä kestävä perintö

Voit tukea raamatullista nuorisotyötä myös tekemällä testamentin, jossa on OPKO yhtenä tai ainoana edunsaajana. Kysy lisää OPKOn talous- ja hallintopäälliköltä Anne Tuoviselta, anne.tuovinen@opko.fi, p. (09) 612 9940.

arkki 3/2024

Arkki on Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetysten jäsen- ja tiedotuslehti
ISSN 0786-4035. Tilaukset, osoitteenmuutokset, palautteet ja ilmoitusmyynti:
Osoite OPKO / Arkki, Hämeentie 155 A 9, 00560 HELSINKI Puhelin (09) 612 9940.
Sähköposti arkki@opko.fi Internetissä opko.fi/arkki

Päätoimittaja **Jussi Miettinen** Toimitussihteeri ja taitto **Venla Keski-Lusa** Paino
Trinket Painos 3/2024 4700 kpl Arkki ilmestyy vuonna 2024 viikoilla 7, 19, 35
ja 45. Aineisto toimitukseen viisi viikkoa aikaisemmin.
Mediatiedot www.opko.fi/arkki

Arkki on ilmestynyt vuodesta 1989. Arkin edeltäjiä olivat tiedotuslehti
OPKO-sanomat ja opiskelijalehti Pro Fide. OPKO on Suomen evankelis-luterilaisen
kirkon piiriin kuuluva kristillistä koululais- ja opiskelijatyötä tekevä järjestö. OPKO
järjestää säännöllistä opiskelija- ja nuortentoimintaa suomen, ruotsin ja englannin
kielellä yhteensä 14 paikkakunnalla. OPKO on perustettu 1964.

Polvirukoukset sytyttävät Lappeenrannassa

TEKSTI DANIELLE MIETTINEN | KUVAT NIILO KOTAJÄRVI & VENLA KESKI-LUSA

Soluasunnossa Skinnarilan kampuksella on ovi, jonka takana käydään maailman tärkeintä taistelua. Lappeenrannan uudella opiskelijatyöntekijällä Otto Oikarisella on huoneessaan rukousseinä, jonka eteen hän polvistuu pyytämään kaupunkiin opiskelijaherätystä.

TULKOON SINUN VALTAKUNTASI

Otto Oikarisen opiskelija-asunnon rukouksena auttaa olemaan uskollinen ja yksityiskohtainen esirukoilija.

Lappeenrannan Skinnarilan kaupunginosa oli 1970-luvulla hiljaista maaseutua, jossa Saimaan rantoja katselivat lähinnä lehmät ja kesähuviloiden asukkaat. Kaupungissa asuva Ylioppilaslähetyksen aktiivi ja sen puheenjohtajanakin toiminut lappeenrantalainen lääkäri **Antti Linkola** puolestaan katseli Hengen maisemia. Hän rukoili, että kaupunkiin saataisiin työntekijä tavoittamaan opiskelijoita, koska Lappeenrantaan oli hiljattain perustettu yliopisto. Työntekijää ei silloin vielä saatu, mutta rukoilijat eivät hellittäneet.

Linkola ja lehmät eivät aavistaneet, että vuonna 2024 Skinnarila on opiskelijoita kuhiseva kansainvälinen kampus. Siellä sijaitsee Lappeenrannan-Lahden teknillinen yliopisto LUT, LAB-ammattikorkeakoulu, Kielo Skinnarila -yrityskampus ja paljon opiskelija-asuntoja. Kaiken tämän keskellä kävelee Leikolan ja monen muun rukousvastaus Otto Oikarinen. Hän on OPKOn ensimmäinen opiskelijatyöntekijä, jonka alueena on Lappeenranta.

BILELUOLA JA PRESIDENTTI

Kun tietotekniikan opiskelija ei puurra opintojen parissa, aja pyörällä eikä lue **C.S. Lewisia** tai **Tolkienia**, hänet saattaa löytää opiskelija-asunnostaan Teknologiapuistonkadulta sänkynsä ääreen polvistuneena. Kädet ristittyinä valkoisen päiväpeitteen päälle hän katselee seinäl-

le kokoamiaan kuvia.

Silmät osuvat joka päivä Suomen ja Lappeenrannan karttaan sekä kuvaan yliopistosta, sen rehtorista Juha-Matti Saksasta ja kaupunginjohtaja Tuomo Sallisesta. Seinällä hymyilee myös tasavallan presidentti.

Mukana on tarralapuille kirjoitettu- ja ihmisten nimiä, Tietotekniikan kiltä Clusterin logo, kuva opiskelijoiden билетuluolasta ja paljon Raamatun lupauksia rukouksen voimasta. Otsikoksi kollaasin ylle Otto on teipannut sanat ”Tulkoon sinun valtakuntasi”.

”

Nuorten kaipaus synnyttää motivaatiota.

22-vuotiaaksi Oikarinen on ehtinyt kantaa paljon vastuuta kristillisestä nuoris- ja opiskelijatyöstä. Hän on muun muassa vetänyt Etelä-Saimaan Kansanlähetyksen nuorten Pointti-iltoja, johtanut opiskelijoiden perustamaa Skinnarilan kristittyjen opiskelijoiden yhdistystä ja säestänyt bändin kanssa esimerkiksi Kansanlähetyksen ja Sley'n messuissa.

Hän toivoo, että OPKO pääsisi tulevaisuudessa mukaan Pointti-iltojen järjes-

täjien joukkoon. Viimeiset kolme kesää hän on viettänyt Ryttylässä Kansanlähetyksen nuorisotyöntekijänä.

EVANKELISTA

Mistä näky nuorten ja opiskelijoiden tavoittamiseen on tarttunut nuoreen mieheen? Jeesuksesta kertominen on niin itsestään selvältä tuntuva osa Oikarisen identiteettiä, ettei hän oikein osaa vastata.

– Olen ollut aina mukana Kansanlähetyksessä, vanhemmat veivät sinne jo lapsena. Se on ollut hengellinen koti.

Voimakas motivaatiota synnyttävä asia on nuorten kaipaus.

– Nuoret kaipaavat sisältöä elämään. He yrittävät kovasti täyttää Jeesuksen ristin muotoista aukkoa alkoholilla, huumeilla, irtosuhteilla ja videopeleillä.

Etelä-Saimaan Kansanlähetyksen piirihoitajalla **Antti Nirorella** on ollut suuri vaikutus tavoittavan elämäntavan vahvistajana.

– Opin, että voin olla Jumalan lähettiläs. On myös innostavaa nähdä, miten opiskelijat syttyvät Jeesuksesta ja lähtevät liikkeelle kertomaan hänestä.

YHDISTÄJÄ

OPKOn työntekijäjoukon uusin tulokas haluaa tehdä yhteistyötä Lappeenrannan kaikkien kristittyjen kanssa, seurakuntayhtymän oppilaitostyöntekijöistä helluntaiseurakuntaan.

– Haluaisin yhdistää opiskelijoita ta-

Otto tutustumassa työyhteisön jäseniin yhteisöpäivillä

voittavan näyn taakse kaikki Lappeenrannan kristityt. Tällainen yhteys tekisi tälle kaupungille hyvää. Olen pitänyt tiiviisti yhteyttä kampuspappeihin ja seurakuntiin. Nyt näillä yhteyksillä on valtava siunaus.

Oikarisella on suunnitelmissa rukous- ja paastoviikko, johon kutsuttaisiin mukaan kaikkia seurakuntia. Viikko päättyisi ylistyspäivään.

- Yliopisto on hengellisen sodankäynnin kenttä. Herätys lähtee rukouksesta. Se alkaa siitä, että kysymme Jumalalta, mitä hän haluaa tehdä, kenet hän haluaa kohdata.

Otto Oikarisen rukouselämä kuuluu helpolta kuin heinänteko. Jumala tuo rukouksessa mieleen asioita, joiden puolesta tulee rukoilla. Kun on rukoiltu, voidaan panna toimeksi häneltä saadut tehtävät.

Tällä tavalla avautui myös ovi OPKOn opiskelijatyöntekijäksi. Hän koki rukouksessa kehotusta hakea tehtävään. Sähköpostin lähetettyään hän kuuli, että samana päivänä Perheniemen opistossa

järjestetyssä rukouskoulussa useampi oli saanut sydämelleen rukoilla pitkäaikaisen toiveen täyttymistä, työntekijää Lappeenrantaan.

SADONKORJAAJIA

Opinnoissaan maisterivaiheeseen pian siirtyvän Oikarisen työpanos OPKOssa on aluksi vain 40 prosenttia kokoaikaisesta.

– Sitä voisi ehkä nostaa. Katsotaan miten Jumala johdattaa.

Oikarinen on laskeskellut, että pari päivää viikossa ei mitenkään riitä kaikkien opiskelijoiden, oppilaitosten työntekijöiden ja koululaisten tavoittamiseen. Koska Jeesus kuitenkin rakastaa heitä kaikkia, Oikarinen aikoo tehdä kaksi asiaa. Hän priorisoi korkeakouluopiskelijoihin ja uusiin sadonkorjajiin.

– Haluan rohkaista ja varustaa kristittyjä elonkorjuuseen Jumalan pelloille.

OPKOn tavoitteena on, että kaikilla

yliopistopaikkakunnilla olisi opiskelijatyöntekijä. Rukous jatkuu muun muassa Rovaniemen, Lahden ja Seinäjoen puolesta. Myös pääkaupunkiseudulla ja ulkomaalaisten parissa voisi tehdä vaikka kuinka paljon.

Oikarinen muistuttaa, että opiskelijatyöntekijöiden määrä riippuu esirukoilijoista ja työn kannattajista.

Ystävärenkaan kokoaminen on ollut sosiaaliselle ja reipastahtiselle ihmiselle melko helppoa.

– Haaveilen puoliaikaisesta työstä. Siihen on matkaa 700 euroa.

TYHJÄSTÄ TEKIJÄ

Syyskuun alussa alkanut työ on Otto Oikarisen makuun mukavasti hakusessa. Koko kaupungissa ei ole kollegaa eikä yhtään edeltäjää, jolta voisi kysyä, miten sinä sen teit.

– Olen innoissani, että saan lähteä tekemään tyhjistä. Ei tarvitse jatkaa mitään, vaan voin kysyä Jumalalta, mitä alamme tehdä. Kyllä hän vastaa. ➔

”

Otto Oikarisella on suunnitelmissa rukous- ja paastoviikko opiskelijaherätyksen puolesta.

OPKO julkaisi uuden kirjan – tilaa Greg Kouklin Taktinen viisaus

Taktinen viisaus on perusteos kristillisestä uskosta keskusteluun. Kirja tarjoaa pelisuunnitelman kristinuskon vakuuttavan totuuden välittämiseen rohkeasti ja kohteliaasti. Suomenoksen on kirjoittanut OPKOn apologi **J. J. Aleksi Markkanen**.

Taktisen viisauden (alkup. Tactics) 10-vuotisjuhlainoksesta **Gregory Koukl** näyttää, kuinka keskustelutilanteet otetaan haltuun ja kuinka niitä harkitun tahdinkuuden avulla ohjataan rakentavasti eteenpäin. Opit, miten haastajien hyökkäykset pysäytetään ja miten kysymykset tai provosoiivat väitteet käännetään viemään keskustelua toivottuun suuntaan. Ennen muuta opit, kuinka toiset voi saada pohtimaan Jeesusta.

Pehmeäkantinen, 304 sivua.

Tilaa osoitteesta: opko.fi/taktinenviisaus
tai soittamalla ma-pe klo 9-15 p. (09) 612 9940.

Jäsenhinta 20 €
OPKOn varsinaisille jäsenille (29 vuotta tai alle).

Jännittääkö?

– Kaikki jännittää, ja toisaalta ei mikään. Tietenkin mietin, keitä lähden haastamaan mukaan, löydätkö sadonkorjaajia ja ketkä Herra on valmistanut.

Eräs työtehtävä lämmittää mieltä erityisesti. Hän sai erikoislääkäri Antti Linkolalta kutsun tulla vierailemaan rukouspiiriin, joka on kymmenet vuodet rukoillut kaupunkiin opiskelijatyöntekijää. Siinä joukossa hän on siunattu rukousvastaus.

– Kerron siellä työstäni ja kutsun jatkamaan rukousta. Eikä haittaisi sekään, jos ilta tuottaisi muutaman sitoutuneen lahjoittajan.

Tue Lappeenrannan opiskelijatyötä

Tilinumero:

F110 8000 1301 0446 09

Viitenumero:

2150

Lahjoita MobilePaylla:

Voit osallistua numerolla:

20236
MobilePay

Poliisihallitus on myöntänyt Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys ry:lle rahankeräyslupuan RA/2020/1574 toimintansa rahoittamiseen. Lisätiedot: opko.fi/lupa tai (09) 612 9940.

Perheleiri yhdistää

TEKSTI JA KUVA: ARKIN TOIMITUS

Jarkko, 51, ja Anna-Maija, 51, saapuivat leirille Helsingistä ja toimivat tänä vuonna isäntäparina. He ovat leirien osalta kokeneita konkareita, koettuja leirejä on kertynyt jo yli 20 kappaletta. Ensimmäisen kerran leirille Jarkko ja Anna-Maija saapuivat pariskuntana, ja jo heti seuraavana kesänä he löysivät itsensä isäntäparina. Tänä vuonna on siis kyseessä toinen leiri isäntäparin tehtävissä.

Leirille kutsuu vuosi toisensa jälkeen ihmiset ja yhteisöllisyys. Laadukas kristillinen ohjelma kaiken ikäisille on myös isossa roolissa leirillä viihtymisen suhteen, unohtamatta tietenkään täysihoitoa ja upeaa miljöötä, jonka leirikeskus tarjoilee.

– Leiri on kuin mökkireissu ison kaveriporukan kanssa, joiden kanssa ajattelumaailmat kohtaavat, Anna-Maija kommentoi.

Isäntäpari

Isäntäparina toimiminen eroaa jonkin verran normaalista leireilystä, itse leirikokemus alkaa isäntäparilla jo ennen leiriä ohjelman suunnitteluna ja leiritoimikunnan kokoamisella.

– Leirillä pitää koko ajan olla ajoissa ja hoitaa käytännön asiat, ei ehkä ole ihan niin leppoisaa ja huoletonta kuin leiriläisen elämä. Täytyy pysyä tarkkana, että ohjelma sujuu aikataulussa ja käytännön asiat rullaavat kuten kuuluukin, isäntäpari kertoo.

Ylimääräisestä vastuusta huolimatta myös isäntäpari pääsee ja kerkeää hyvin käydään ohjelmissa ja nauttia leiristä kuten muutkin leiriläiset. OPKO on tämän vuoden isäntäparille tuttu entuudestaan. Jarkko on ollut rippikouluikäisestä saakka mukana OPKOn toiminnassa, ja Anna-Maija on tullut mukaan Helsingin OPKOn opiskelijatoimintaan.

Kristittyjen yhteys

Perheleirityö on tärkeää koska siinä aikuiset pääsevät yhteen muiden kristittyjen kanssa, jotka ovat samankaltaisessa elämäntilanteessa. Siinä samalla lapset ja nuoret tutustuvat toisiinsa ja löytävät uusia ystäviä. On myös tärkeää, että lapset pääsevät yhdessä tällaiselle leireille, jossa on kristillistä ohjelmaa kaiken ikäisille. Kristillistä toimintaa nuorille löytää myös OPKOn koululaisleireiltä, mutta perheleirillä nimensä mukaisesti ollaan mukana koko perheenä.

Ohjelman sisältö vaikuttaa paljon siihen, että leireille palataan vuosittain. Raamattuopetus on hyvää ja ohjelma sisältää mielenkiintoisia ja erilaisia sekä ajankohtaisia aiheita.

– Parisuhteesta politiikkaan ja kaikkea siltä väliltä kristillisestä näkökulmasta, Jarkko kuittaa. Vaikka iso osa leiriläisistä tulee samankaltaisista lähtökohdista, kaikki kaipaavat eri asioita ja niihin on pyritty leirillä vastaamaan. Ollaan hyvin samanlaisia mutta samalla niin erilaisia.

Henkilölle, joka miettii leirille lähtöä Jarkko ja Anna-Maija antavat vinkin: Kannattaa rohkeasti tulla käymään vaikka vain päiväksi tai pariaksi, ei kannata liikaa arpoa.

ONNEA OPKO 60V

KUVAT ILKKA KONTTURI & VENLA KESKI-LUSA

Alla tunnelmia Vihdin Enä-Sepässä järjestetyistä OPKOn yhteisöpäivistä ja 60 vuotisjuhlista

Juhlassa kuultiin tärkeitä puheenvuoroja, kuvassa Ben Fernström, Ritva Olkkola-Pääkkönen ja Raimo Mäkelä

Uudet työntekijät siunattiin tehtäviinsä

Pitkäaikainen työntekijä Tiina Oinonen lähetettiin uusiin tehtäviin

Saara Kinnunen OPKOn ystävästä

Juhlakansaa teeman mukaisesti pukeutuneena

Yhteisöpäivät huipentuivat sunnuntai messuun ja pyhään ehtoolliseen

Vierailevana puhujana oli IFES:in Euroopan osaston johtaja David Montgomery

David Montgomery: Herätys on prosessi

David Montgomery, yksi IFES:in yhdestätoista aluesihteeristä, saapui OPKOn yhteisöpäiville ja 60-vuotisjuhliin

TEKSTI ARKIN TOIMITUS | KUVA ILKKA KONTTURI

David "Monty" Montgomery on Pohjois-Irlannista kotoisin oleva teologi. Hän on suorittanut kandidaatin tutkinnon englannin kirjallisuudessa ja musiikissa. Korkeakoulutuksensa hän täydensi teologian maisterin tutkinnolla sekä väitöskirjalla, joka käsitteli työn teologiaa ja seurakuntien istutusta.

Montgomery toimii tällä hetkellä kansainvälisen evankelisten opiskelijoiden liiton (International Fellowship of Evangelical Students, IFES) Euroopan aluejohtajana. Tämä kattojärjestö yhdistää yli 170 kansallista liikettä ympäri maailmaa, jotka jakavat yhteisen päämäärän tavoittaa opiskelijoita evankeliumin sanomalla. IFES tarjoaa resursseja, koulutusta, konferensseja ja mahdollisuuksia evankelointiin ja yhteyteen, mutta kansalliset liikkeet, kuten Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja koululaislähetys (OPKO), ovat itsenäisiä järjestöjä jotka toimivat oman ohjelmansa mukaan.

Vierailu Suomeen on Montgomerylle ensimmäinen laatuaan. Ennen matkansa hän kuuli suomalaisista perinteistä, kuten saunasta, sekä Suomen merkittävästä roolista kristillisessä lähetystyössä ja herätyksessä. Hän tiesi ennestään jotain Suomen pääministeristä, kilpa-autoilijoista ja jalkapallosta. Suomen kieli ja metsät muistutti häntä vierailustaan Viroon ja hän haluaisikin tulevaisuudessa tutustua maahamme paremmin.

Suomen kristillisestä kentästä Mont-

gomery sai positiivisen kuvan: hän koki, että kristillinen perinne on säilynyt vahvana ja että opiskelijatyössä on havaittavissa kasvua ja yhteistyötä eri kirkkokuntien välillä. Hän oli myös vaikuttunut sen eloisuudesta ja syvästä hengellisyydestä.

Montgomery näkee yhtäläisyyksiä Pohjois-Irlannin ja Suomen kristillisissä kulttuureissa. Molemmilla alueilla on ollut vahva lähetysaarnajaperinne, ja 1900-luvulla niissä korostettiin pietististä hengellisyyttä ja lähetystyötä. Hän kuitenkin huomauttaa, että kummassakin maassa on nykyään haasteita määrittellä, mitä usko merkitsee nykypäivän sukupolvelle. Pohjois-Irlannissa uskoa on joskus väärittänyt lakihenkisyys, jossa korostetaan enemmän ulkoista käyttäytymistä kuin sydämen asennetta. Montgomeryn mukaan on tärkeää siirtyä lakihenkisyydestä rakkauden ja armon mukaiseen uskoon, jossa Jumalan seuraaminen perustuu sydämen haluun eikä velvollisuuteen.

Montgomeryn mukaan herätyksen merkkejä voidaan nähdä eri puolilla maailmaa, vaikka ne eivät aina ilmene suurina ja dramaattisina tapahtumina. Esimerkiksi Afrikassa ja entisen Neuvostoliiton alueella on nähty, kuinka vaikeuksien ja vainon keskellä opiskelijat ovat kokeneet hengellistä heräämistä. Herätys usein mielletään suuriksi väkijoukoiksi ja nopeaksi kasvuksi, mutta

todellinen herätys on myös jatkuva prosessi, joka muuttaa ihmisten elämää ja yhteiskuntaa pysyvästi.

Montgomery näkee, että herätyksellä on tärkeä rooli IFES:in työssä, sillä järjestön visio on opiskelijoiden muuttuminen evankeliumin kautta ja heidän vaikutuksensa korkeakouluihin, yhteiskuntaan sekä seurakuntiin. Tämä visio heijastaa hänen mielestään herätyksen ydintä. Herätyksen myötä opiskelijat eivät ainoastaan tule uskoon, vaan heidät myös rakennetaan yhteisöiksi, jotka voivat vaikuttaa ympäröivään yhteiskuntaan. Tämä prosessi on Montgomeryn mukaan keskeinen IFES:in näyssä.

Montgomery on vakuuttunut siitä, että Suomessa on hyvä perusta elinvoimaiselle opiskelijatyölle. Hän korostaa johtajien oikeaa sydämen asennetta ja visiota sekä yhteisön avoimuutta tukea ja rukoilla toistensa puolesta. Hän uskoo, että OPKolla on valoisa tulevaisuus ja rohkaisee laajempaa suomalaista kirkkoa tukemaan tätä työtä.

Lopuksi hän toivoo suomalaisten pysyvän uskollisena Raamatulle, avoimina pyhälle hengelle ja että rakkautemme Kristusta kohtaan kasvaisi kasvamisestaan. Näihin uskomalla voimme jatkosakin olla suuressa osassa Euroopan kristillistä kenttää ja vaikuttaa omaan yhteiskuntaamme.

**Opiskelija,
pysy ajan hermolla ja kiinni
iankaikkisessa sanomassa!**

**Uuden Tien verkkolehti nyt
3 kk / 15 €**

**Määräaikainen tilaus sisältää verkko- ja näköislehden.
Tarjous voimassa 31.10.2024 saakka.**

Psst... voit tilata myös lahjaksi!

uusitie.com/opko

Herätys apostolien malliin

On kiehtovaa ja yllätyksellistä tutustua siihen millainen Jeesus oli. Tarkoitan hänen katsettaan, luonnettaan ja sen sellaista. Ne kertovat meille, millainen Jumala on. Uuden testamentin kertomukset Jeesuksen kohtaamisista ihmisten kanssa tutustuttavat meidät Jeesuksen persoonallisuuteen. *”Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän”* (Joh.14:9).

Muistan Apostolien tekojen kiehtoneen minua monelta kantilta jo ollessani vasta uskoon tullut seurakuntanuori. Tutustuessani ensimmäistä kertaa Raamattuun syvemmin tuntui hyvin luontevalta ajatukselta perehtyä Apostolien tekojen tekstin kautta ensimmäisten kristittyjen elämään, jotta saisi selvää siitä, mitä kristittyinä eläminen oikein tarkoittaa. En tiedä elimmekö silloin jonkinasteisen paikallisen nuorisoherätyksen keskellä, mutta ainakin into Jumalan tuntemiseen oli silloin pinnalla. Kirjan äärellä syntyi luonnollisesti lukuisia kysymyksiä, muun muassa ihmeistä, kasteesta, kristityn suhteesta omaisuuteen sekä siitä mitä osaa luetusta tulisi pyrkiä noudattamaan edelleen. Kysymysten keskellä avautui kuitenkin myös näkyä evankeliumin leviämisen alkutaipaleeseen. Millaiselta tämä taitaval näytti ja mitkä asiat olivat oleellisia apostolien ajan herätyksissä? Tästä näkökulmasta kirjaa lukiessa huomioni kiinnittyi ainakin muutama asiaan, julistukseen, ihmeisiin ja rukoukseen.

Apostolien teoissa huomattava osa tekstistä muodostuu puheista. Pietarin puhe helluntaina (Ap.t. 2:14-41), Stefanoksen puhe kivittäjien edessä (Ap.t. 7:1-53) ja Paavalin puhe areiopagilla (Ap.t. 17:16-34) ovat kirjalle tyypillisiä jaksoja, joissa eri yleisölle avataan sanomaa Jeesuksesta pelastajana. Kyseiset esimerkit kuvastavat myös hyvin erilaisia lopputuloksia ja reaktioita puheisiin. Pietarin

puheen jälkeen todetaan, että uskovien joukkoon liittyi noi kolmetuhatta henkeä (Ap.t. 2:41), kun taas Paavalin kyseisen puheen jälkeen uskoon tuli muutamia (Ap.t.17:34) Stefanoksen kohtalosta puhumattakaan. Erilaisista lopputulemistaan huolimatta kirjassa sanan julistamisella on hyvin näkyvä ja keskeinen rooli ihmeiden rinnalla. Sanoma Jeesuksesta tulee ihmisten tietoisuuteen ja Jumala käyttää näitä hetkiä ja ilmoittaa itsensä myös ihmeellisellä tavalla. Millaisissa tilanteissa meillä nykyään sanoma Jeesuksesta tavoittaa ihmisiä? Miten sanoma voisi tulla paremmin kuuluviin?

Pietarin helluntain puheen kohdalla näkyy selkeästi myös se, kuinka synnin todellisuus ja pelastuksen tarve kirkastuvat sanoman kuulijoille (Ap.t.2:37). Herätyksen kohdatessa Jumalasta erillään eläminen paljastuu kauheana todellisuutena, josta saa uskossa paeta Kristuksen tuomaan turvaan ja palata Jumalan yhteyteen.

Uskovien yhteydestä Apostolien teoissa kerrotaan että *”Seurakunta kuunteli ja noudatti uskollisesti apostolien opetusta. Uskovat elivät keskinäisessä yhteydessä, mursivat yhdessä leipää ja rukoilivat.”* (Ap. t. 2:42). Alkulehdillä useammassa kohden seurakunnan kerrotaan rukoilevan yhdessä. Herätystä tutkiessa usein törmää rukouksen ja herätyksen yhteyden käsittelyyn. Rukous on yhtä aikaa asia, joka edeltää herätyksiä, mutta herätys myös merkittävässä määrin syn-

nyttää sitä ihmisten kääntyessä Jumalan puoleen. Apostolien tekojen neljännessä luvussa seurakunnan rukouksessa sanoitetaan jotain kirjan kannalta keskeistä, johon myös Jumala vastaa monin tavoin: *”Anna palvelijoillesi voimaa pelotta julistaa sanaasi.”* (Ap.t. 4:29) Sanoma lähtee liikkeelle Jerusalemissa aina maan ääriin saakka ankarankin vastustuksen keskellä. Tämä sama lähetys jatkuu tänäänkin ja Jeesus kutsuu meitä yhä Jumalan valtakunnan työhön. Miltä lähetys näyttäytyy meidän silmissämme tänä päivänä?

Apostolien tekojen kertomuksissa kohtaamme inspiroivaa rohkeutta ja Jumalan suoraa toimintaa, joka puhuttelee edelleen. Julistuksen, seurakunnan yhteiselon ja rukouksen keskellä Jumala toimii, vaikka haasteet sanoman leviämiseksi voivat inhimillisesti katsottuna olla suuria. Lukiessamme apostolien ihmeellisistä edesottamuksista on huikeaa todeta, että me palvelemme samaa voimallista Jumalaa, joka ilmoittaa itsensä sanassaan ja teoissaan. Mitä sinä toivoisit Jumalan tekevän tässä ajassa?

Tenho Rajala
Tampereen opiskelijatyöntekijä
TK

Herätys - Jumalan lahja

Apostolien aikana Jumalan monet lahjat toimivat runsain määrin. Sanoma Jeesuksesta ja tunnusteot, ihmeet, seurasivat toisiaan. Ihmiset saivat nähdä paranemisia ja muun muassa kuulla yliluonnollisella tavalla puhuttavan omaa kieltään. Samoin kuin Jumalan tekemät ihmeet, myös ihmisten kääntyminen ja herääminen, on Jumalan lahjaa ilman ansiota. Me emme pysty tilaamaan Jumalalta herätystä tai kehittämään aukotonta metodologiaa, jolla voisimme itse tuoda herätyksen todellisuuteen. "Kun teemme näin ja näin, niin herätys tulee varmasti" - tällaista oikotietä meille ei ole annettu.

Seurakunnan tehtävä evankeliumin eteen päin viejänä on kuitenkin joka päivä ajankohtainen, vaikka emme näkisikään herätysten tuulia ympärillämme. Sanan perusteella tiedämme, että Jumalan tahto on, että kaikki pelastuisivat. Tähän ilmoitukseen voimme kiinnittyä ja rukouksissa tuoda toivomme herätyksestä Jumalalle. Paavalinkin tehtävänä oli viedä evankeliumia pakanoiden keskuuteen, vaikka ajoittain maa-perä oli kivistä ja sanan kylvö vaikeaa. Herätyksessä armo tulee koettavaksi osaksi todellisuutta. Ihminen saa vastaanottaa pelastuksen Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa ilman ansiota. Tämä on kirkkaana myös herätyksen kaipuun keskellä.

Pientä ja suurta

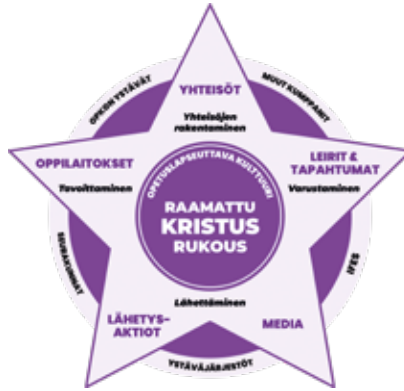
Osallistun tätä kirjoittaessani Enä-Sepässä työntekijäpäiville. Takana on opettavaisia päiviä sekä mielessä paljon kiitollisuutta 60-vuotisjuhlasta. Seurasin mielenkiinnolla, miten suurta iloa työntekijät ja juhlavieraat kokivat siitä, että Puustelli-rakennuksessa saatiin juuri juhlan alla käyttöön kolme uutta vessaa! Kasvot loistivat, kun vessajono veti.

Aloittelemme OPKOssa taloudesta ja hallinnosta vastaamista, ja siihen kuuluu sekä pieniä että isoja asioita. Usein niitä on vaikea erottaa toisistaan - aina ei tarvitsekaan. On hyvä kiittää Jumalaa sekä nopeasta pääsystä vessaan että armosta, jonka turvin pääsemme taivaaseen. On hyvä rukoilla sekä hyvien yöunien että valtakunnallisen herätyksen puolesta. Jumalan näkökulma pieniin ja isoihin asioihin on joka tapauksessa erilainen kuin meidän. Suurinta on olla Hänen omansa.

Kun olin lapsi ja menin isäni avuksi ulkotöihin, hänellä oli tapana sanoa: "Apua on hiirenpojastakin!" Päätin ottaa sen kohteliaisuutena. Minustakin siis on apua! Jumalan valtakunnan asiat ovat niin suuria, että oma rooli niissä tuntuu hyvin pieneltä, ja niinhän se onkin. Hiirenpojikina kuitenkin saamme

Jumalan näkökulma pieniin ja isoihin asioihin on joka tapauksessa erilainen kuin meidän. Suurinta on olla Hänen omansa.

luottaa, että meillä jokaisella - ja myös OPKolla kokonaisuutena - on tärkeä paikka Jumalan sydämessä ja suunnitelmissa.

Kiitos, että olet olemassa! Kipitetään yhdessä eteenpäin!

Anne Tuovinen
talous- ja hallintopäällikkö

Lahjoita MobilePaylla:

Yleinen tuki (mihin eniten tarvitaan)

90660

MobilePay

TUE TYÖTÄMME

OPKOn toiminnan mahdollistavat vapaaehtoiset, jotka tukevat työtämme taloudellisesti. Lähde sinäkin kuukausilahjoittajaksi.

Työmme tukitili on:

F110 8000 1301 0446 09
(BIC DABAFIHH)

Viitteet Yleinen tuki

mihin eniten tarvitaan 2998

Koululaistyö

Yleinen tuki koululaistyölle 2312
Varhaisnuorisotyö 2053
Koululais- ja nuorisotyö 2082

Opiskelijatyö

Valtakunnallinen 2040
Helsingin seutu 2118
Joensuu 2257
Jyväskylä 2121
Kuopio 2147
Oulu 2163
Pori 2189
Lappeenranta 2150
Tampere 2202
Turku 2215
Vaasa 2231

Svenska verksamheten

Yleinen 9108
Helsingfors 910815
Jakobstad 910857
Mariehamn 910860
Vasa 910831
Åbo 910825

Muut

Pääsihteeri 2008
Lähetyskoordinointi 231235
Apologiatyö 2477
Veritas Forum Finland 2095
Mediatyö 2299
Enä-Seppä 2464

Tukityö

Toimisto, talous, tiedotus 2011

Poliisihallitus on myöntänyt Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys ry:lle 8.12.2020 rahankeräyslupan RA/2020/1574. Lupa on voimassa 1.1.2021 alkaen. Varainkeruu voidaan toteuttaa Suomessa pl. Ahvenanmaa niin, että kerätyt varat käytetään OPKOn aatteellisen tarkoituksen mukaisesti toteutettaviin kaikille avoimien opiskelija- ja nuorteniltojen, yleisöluentojen, lukupiirien, pienryhmien, kerhojen, leirien, retkien ja koulustapahtumien järjestämiseen, viestintään mediassa (mm. tapahtumätiedottaminen ja aatteellista tarkoitusta palveleva sisältö), nuorten henkilökohtaiseen tukeen ja valmennukseen (mm. keskusteluapu ja vapaaehtoistyöhön valmentaminen) sekä yleishyödyllisen toiminnan varustamiseen ml. OPKOn tilojen varustamiseen.

Kuka pelkää multiversumia?

Edellisessä numerossa kerroin, että kosmoksen perusrakenteissa on kymmeniä piirteitä, jotka vaikuttavat vahvasti olevan tarkan ja tietoisien hienosäädön tulosta. Sen enempiä välttämättömyys kuin satumakaan eivät tarjoa niille riittävää selitystä.

Mutta ehkä elämmekin yhden universumin sijaan Marvel-elokuvista tutussa multiversumissa? Oma maailmamme on vain yksi lukemattomista rinnakkaisista maailmoista, jotka poikkeavat hiukan toisistaan. Kun todellisuuden saippuavaahdossa on riittävän monta erilaista kuplaa, jonkin sisällä on väistämättä suotuisat olot elämälle. Hienosäätöä ei tarvita.

Kiehtovuudestaan huolimatta tässä mielikuvituksellisessa mallissa on ainakin viisi ongelmaa, jotka kyseenalaistavat sen selitysvoiman.

Ensiksikin maailmankaikkeuksia olisi oltava äärettömän monta. Olisi näet outoa, että niitä on vaikkapa juuri miljoona, ei enempiä eikä vähempää – alkoiko maailmojen synty vasta tietyllä hetkellä, mikä sen silloin pani alulle ja miksi? Multiversumi alkaisi itse kaivata selitystä olemassaololleen.

Mitään todellista ei kuitenkaan voi olla olemassa ääretöntä määrää. Äärettömyys on matemaattinen käsite ja se toimii vain abstraktiona laskuissa. Äärettömän lukumäärän siirtäminen reaali maailmaan tuottaa "Hilbertin hotellin" kaltaisia lystikkäitä paradokseja, kun tupaten täyteen hotelliin mahtuu yhä äärettömän monta uutta vierasta.

Toiseksi multiversumia pidetään "luonnontieteellisenä" ja siten Jumalaa parempana selityksenä kosmiselle hienosäädölle. Muut maailmat ovat kuitenkin omamme ulottumattomissa eikä niistä voi saada mitään kokeellista todistetta. Tieteellisen näytön kannalta havaitsemiskelvottomat maailmat ja Luoja ovat samalla viivalla: kumpaakaan ei voi tunkea koeputkeen.

Kolmanneksi tieteenfilosofia kehottaa etsimään yksinkertaisinta toimivaa selitystä ja välttämään liiallisia rönsyjä. On varsin epäselvää, miksi ääretön määrä erillisiä maailmankaikkeuksia olisi taloudellisempi oletus kuin yksi suunnattoman voimakas ja älykäs hienosäätäjä.

Neljäs pulma on se, että mekaaniset prosessit tuottavat samankaltaisia tuloksia, joissa on vähäistä heilailua. Kumiankkoja valmistavan laitteen kidasta tulee lähes identtisiä esineitä – ei ankkaa, puhelinta, harjaa ja laskuvarjoa. Multiversumi taas ei voi ikinä osua elinkelpoiseen maailmaan, ellei se jatkuvasti synnytä keskenään erilaisia maailmoja. Kyetäkseen tähän prosessi kaipaisi tarkempaa hienosäätöä kuin oma universumimme yksinään tarvitsee.

Tuhoisinta on, että ympäröivä maailmankaikkeus on paljon monimutkaisempi kuin tyhjiydessä leijuvat aivot, jotka syntyvät hiukkasten törmäilystä ja kuvittelevat laajan, ikivanhan universumin. Multiversumissa tällaiset "Boltzmannin aivot" olisivat omamme kaltaista maailmaa paljon yleisempiä. Jos siis halutaan olettaa, että maailmoja on lukemattomia, todennäköisyyden valossa ympäröivä luonto ei ole aito vaan kuvitelmaa.

Todellisuutta koskevan tiedon muuttuminen illuusioksi on turhan kallis hinta siitä, että pääsee hienosäätäjää pakoon.

J. J. Aleksi Markkanen

OPKOn apologi, puolustajanpolku.fi

Jag har tidigare nämnt "en kvinna" när jag berättat om hur arbetet på Åland började. Nu är det dags att avslöja hennes namn.

Visit till Åland blev tillfälle att tacka för Studentmissionen

Jag lovade redan för nåt år sen att om jag nån gång kommer mig till Åland ska jag tacka Pamela Willner, som då hette Ahlskog, med en lunch. I sommar blev det av!

Studentmissionens kontakt till Åland började när Pamela frågade via en bekant till mig varför Studentmissionen inte finns på Åland. Det var en bra fråga, som ledde till en del bön och att jag bla tog kontakt till högskolan på Åland.

Inget konkret hände, och ett år senare fick jag en ny fråga av Pamela: Varför tar ni inte kontakt med det kristna ungdomsgång som redan finns på Åland? Bra idé igen! Jag tog kontakt för att få mer info och på den vägen är det! I tre år har vi haft en anställd studentarbetare på Åland, och ungdomsgänget har satsat på att bjuda in sina vänner till det som förut mest var ett kompishäng.

Pamela och jag lyckades träffas både för en lunch och så att vi deltog i gudstjänsten i Missionskyrkan i Mariehamn. Det är ju i Missionskyrkans ungdomsutrymme Lyktan som de åländska ungdomarna oftast samlas, och jag ville gärna se det.

Tyvärr var de flesta aktiva Studmissare på resa med SLEF till Kenya just då, men jag fick i alla fall träffa det äldre gardet. I kyrkan fick jag tex tillfälle att tacka både pastor Niclas Wikström och ordförande Kjell Söderlund för allt de gjort för ungdomarna. De var också glada att Mikaela Fougstedt ska börja arbeta med Studentmissionen i höst, de kände henne sen tidigare.

Jag fick tillfälle att fråga Pamela hur hon kom på tanken att blanda in Studentmissionen i arbetet för ungdomar på Åland. Hon såg först lite fundersam ut, men när vi pratat en stund visade det sig

Både Pamela Willner och Kjell Söderlund har studerat på PF i Vasa i tiden. Pamela jobbar som lärare och Kjell som fotograf.

att både Pamela och Kjell varit med i Studentmissionen i Vasa under sin studietid och båda hade goda erfarenheter därifrån.

Det utmärkande på deras tid var att även om ungdomarna gick till olika församlingar på söndag, så kom alla till Studentmissionens träffar. Den fungerade som en enande kraft. Vi konstaterade att också nu är vi flera som upplever ungdomarna som "våra", Missionskyrkan och SLEF och Studentmissionen, och att det är bra, för vi kan alla bidra med olika bitar i deras andliga fostran.

Tack alltså till alla som bidrar till arbetet på Åland på olika sätt, och också till tidigare generationer som fört "lyktan" vidare!

Lilian Lindén Ledare för svenska verksamheten

I närheten av Ålands lyceum, där våra ungdomar går i gymnasiet, finns det reklam för Studentmissionen.

Välkommen till Mission week!

Gud är i farten, också på Åland

När Mission week ordnades för tredje året i rad i Mariehamn märktes det att projektet har blivit ett etablerat koncept. Ännu tydligare var det att Gud inte har glömt Åland.

Vi hade ett 20-tal frivilliga ungdomar från Åland, fastlandet och Norge som under en vecka missionerade. 20 unga missionärer! På Åland! Många har varit med förut, några ville komma med efter att ha hört om de tidigare åren. Planeringsteamet befarade en logistisk mardröm när så många frivilliga skulle ha mat och husrum, men nej.

Aldrig har Mission week varit så lätt att ordna. Alla visste vad de skulle göra. Alla gåvor fanns på plats för att veckan skulle löpa på effektivt. Alla från hängivna matlagare till skarpa gatuevangelister drog sitt strå till stacken.

Under veckan fick vi be för och förkunna evangeliet för ungdomar, interrailare och parkbesökare. Veckan blev för oss ett tydligt vittnesbörd om att Gud minsann är i farten. En av parkbesökarna hade första dagen bett oss dra åt helvete. I slutet av veckan lyssnade han på vårt kvällstal.

En interrailare dedikerade spontant sin korta Ålandsvistelse till att hänga med oss efter att ha blivit nostalgisk av vår lovsång vid stranden. För första gången på flera år var hon tillbaka i kyrkan. En sökande deltagare uppskattade programmet och gemenskapen så pass att han kallade det för

att "bli ett med Gud". En annan fick sista kvällen frågan "Vad hindrar dig från att ta emot Jesus?" och svarade "Ingenting".

Mission week är slut för i år men Gud fortsätter arbeta. Temat för i år var "Varför Gud?". Vi ber att allt fler ska se vad de åländska kristna ungdomarna ser när de säger "Därför Gud".

Jonathan Vik

Koordinator för det utåtriktade arbetet

På t-skjortorna står det "Gud har inte glömt Åland".

De nordiska student- och skolungdomslägren har varit viktiga för många genom åren. Här kommer en berättelse om en personlig resa:

Att som finskspråkig hitta en nordisk gemenskap!

Outi Laukkanen berättar om sin tid i Skolungdomsmissionen på 80-talet

Sommaren 1979 i Uleåborg kändes lång. Jobb fanns det inte i våra trakter, utom för de extra duktiga och för dem som hade relationer. Jag hörde inte till någondera gruppen. Men jag hade plötsligt fyllt 17 och rymdes inte mera i min gamla tillvaro. Då fick jag syn på en broschyr som jag hade fått i en bibelgrupp där jag hade varit några gånger. Nordiskt skolungdomsmöte i Sundsvall. Anmälningstiden var slut, men man kunde komma med till ett litet högre pris. Jag anmälde mig.

Pappa ville personligen tala med reseledaren och kolla att hon skulle ta hand om mig. Jag visste inte hur långt mina språkkunskaper räckte – alla andra var väl svenskspråkiga – men reseledaren Elisabet lovade att hjälpa vid behov. Resan skulle börja från Vasa, så föräldrarna körde mig dit med bil för att jag säkert skulle komma med. Jag hade varit en gång i Sverige med familjen, det var hela min reseerfarenhet. Det stora äventyret kunde börja.

Vad de talade sinsemellan var totalt obegripligt

En av dem jag träffade var Anja, hon var från Finland men reste inte med gruppen. Henne skulle jag också stöta på senare i mitt liv.

När det gällde språket bland de andra var jag smått konfunderad. Jag kunde förstå vad Elisabet sade, men hade väldigt svårt med de andra. Vad de talade sinsemellan var totalt obegripligt. Jag hade inte haft en aning om att det inom finlandssvenskan fanns olika dialekter.

Vad som sades under föreläsningarna och andakterna förstod jag tillräckligt bra för att kunna hänga med. Det var speciellt att vara med i en stor ungdomsgrupp där alla var vänliga mot varandra och ville bli bekanta, trots språkförbistringen. Alla var kristna, öppet. Jag var van vid att gå i kyrkan, men inte att tala om trossaker utan att bli besvärad. Jag lärde mig en massa saker, jag hade ju aldrig varit på bibeltimmar förr.

Det sjöngs mycket. En ungdomskör ledde sången och alla sjöng med för full hals, så att taket lyfte. Det var något annat än det vanliga pinsamma tonårsmumlandet på musiktimmarna. Sångerna var nya för mig, men de sjöngs många gånger och jag lärde mig. På hemvägen till Vasa stod vi på båten och sjöng "Lovat vare ditt namn". Och jag fortsatte att sjunga sångerna hemma. Jag brevväxlade med några nya bekanta, Åsa från Österbotten, Tomas från Sverige och Mette från Danmark. Jag hade svårt

med danskan (har det fortfarande), men i skriftlig form kunde jag förstå den. Plötsligt var det mycket roligare att lära sig svenska.

Följande år på Island

SUM 1980 skulle hållas på Island, så jag tänkte aldrig att jag skulle kunna åka dit, det var för dyrt. Några var ändå på väg, till och med flickorna från bibelgruppen i Uleåborg, och jag hade faktiskt fått bra resultat i skolan, så pappa överraskade mig med att betala resan till Island.

Jag åkte med Airi från parallellklassen till Åbo med tåg och tog båten till Stockholm. Jag kommer inte ihåg i vilket skede vi träffade resten av gruppen. Vi anslöt oss till svenskarna och åkte tåg från Stockholm till Oslo. Därifrån gick det gemensamma flyget till Island. Och ja, det var klart att det var min första flygresan. Jag var inte helt säker om jag skulle överleva, men jag ville vara med.

När vi landat i Keflavik kändes det genast att vi hade kommit till ett helt annorlunda ställe. Det blåste fruktansvärt och det fanns inga träd någonstans, inte ens höga buskar. Det var som de österbottniska slätterna i en mycket hög potens...

Lingua franca på mötet var norska,

men jag hade ju fått övning.

Det var flera finskspråkiga som var med, vi var fyra från Uleåborg: Airi och jag, Elina och Såde. Elina kom direkt från USA där hon hade varit utbyteselev. Hon var föga imponerad av Island, hon tyckte det var kallt där, och bergen, nja, man hade väl sett större...

Jag blev riktigt uppbragd å Islandsvägnar och skrev en dikt:

*De talar om väldiga berg
som de har sett någon
annanstans men jag, jag är
trogen mot Islands berg,
må de berätta sina sagor
endast åt mig!*

Vi firade gudstjänst i den lilla kyrkan i Akranes. Alla rymdes inte med på samma gång, så det fanns en gudstjänst på isländska och en på norska för oss andra. Jag ville förstås sitta med i båda, och sjunga: Drottinn, miskunna þú oss, utan att ha en aning om melodin.

Förutom det andliga programmet gjorde vi en utfärd med buss för att se några av de viktigaste sevärdheterna på Island. Skalholt, Gullfoss, Pingvellir, heta källor, ett växthus med bananer, kristendomsflavan, svarta sandstränder. Jag lyckades fotografera Strokkur (en geysir) just när den började spruta vatten. Först formades en stor bubbla, en vattenboll, och sedan sprutades vattnet flera meter upp. Vi sjöng i bussen: Jesus er bjarget sem byggja

má á, Navnet Jesus má jeg elske, det har satt min sjel i brann, O hur saligt att få vandra.

Uppe på ett berg fanns det snö, i juli. Lammkorven hade en underlig smak för en ovan, som talg. En av de norska pojarna steg i en het källa och måste föras till sjukhus. Han kom sedan till flyget med foten i paket och snurrig av mediciner.

Jag fick plötsligt en underlig idé

Följande år tog vi studenten. Jag fick plötsligt en underlig idé: jag skulle söka till Åbo Akademi för att studera teologi. Jag funderade också på nordisk filologi, då skulle jag ha fått lära mig isländska. Men om jag kunde kombinera svenska och teologi... "Varför ska du dit?" frågade studievägledaren i Uleåborg, och såg ut som om jag hade tänkt flytta till Mars.

Jag åkte till Vasa för att göra ett språkprov, och till min stora förvåning klarade jag det. Ännu en gång åkte jag på SUM, för det var i Borgå, och sedan skulle jag åka med Airi till Leningrad. Jag hade börjat tycka om resor.

På hösten flyttade jag till Åbo. Jag köpte en Bibel med 1917 års översättning, en kastrull och två kattskålar. Jag kände ingen människa i Åbo, utom en, Elisabet, reseledaren från SUM 1979. Den första söndagen hittade jag henne i kyrkan. Sedan fick jag ett brev från Anja, som också

hade varit med den gången, och som studerade teologi andra året. Jag hade två bekanta!

Jag har också varit missionär i några år. När jag skulle resa ut som missionär var allt mycket osäkert, det var nämligen vulkanutbrott på Island och flygtrafiken hade problem. Vid avskedskaffet sjöng vi: O hur saligt att få vandra... Plötsligt kändes det som om man flyttats i tid och rum, till Island år 1980. Livet går i spiraler.

Det är underligt hur några händelser under några år kan ha så stor betydelse för en människas liv. Som ett möte i Sundsvall år 1979. Det kan man väl kalla ledning? Trots meningsskiljaktigheter blev Skolungdomsmissionen en viktig del av min utveckling till en självständig person. Trots alla avvägar tappades jag inte bort. Jag är här, och jag är jag.

Outi Laukkanen - i församlingstjänst på Åland

FINLANDS EV. LUTH. STUDENT- OCH SKOLUNGDOMSMISSION RF

E-post enligt modellen fornamn.efternamn@studentmissionen.fi

Tavastvägen 155 A 9, 00560 Helsingfors
Tfn (09) 612 9940, fax (09) 612 99 444
www.studentmissionen.fi
studentmissionen@studentmissionen.fi

Lilian Lindén, ledare för sv. verks, tfn 050 526 5318
Benjamin Sandell, led. stud.arb, Vasa och Jakobstad, tfn 045 630 0237
Jakob Nylund, studentarbetare i Åbo, tfn 050 0172 922
Mikaela Fougstedt, studentarbetare i Mariehamn, tfn 045 352 5320
Jonathan Vik, koordinator för utåtriktat arbete, tfn 045 7344 3161
Nico Villanen, studentarbetare i Helsingfors, tfn 045 6128501

STÖD VÅRT ARBETE!

Svenska FSSM:s kontonummer FI 6680 0007 1022 9793

Referensnummer:		MobilePay:
Arbetet på riksplan, ledande	9108	35985
Studentarbete i Helsingfors	9108 15	16490
Studentarbete i Otnäs	9108 1520	
Studentarbete i Jakobstad	9108 57	84466
Studentarbete i Vasa	9108 31	11925
Studentarbete i Åbo	9108 28	92413
Studentarbete i Mariehamn	9108 60	
Veritas Forum arbete på svenska	9399	76201
Mission week	9030	

INSAMLINGSTILLSTÅND | Finland: RA/2020/1574. Tillståndet är i kraft tills vidare från och med 1.1.2021. Åland: ÅLR 2023/8582. Tillståndet är i kraft 1.1.-31.12.2024. Tillstånd att samla in pengar gäller så, att resurserna används i enlighet med Studentmissionens ideella mål. Tillståndet har beviljats för kontot FI66 8000 0710 2297 93, BIC DABAFIHH. Mer info på <https://studentmissionen.fi/stod-oss>

ARKKI
Hämeentie 155 A 9
00560 HELSINKI

TOIMINTAPAIKKAMME SUOMESSA

RUKOILEMME OVIENT AVAUTUMISTA UUSIIN KAUPUNKEIHIN

VAASA
opko.fi/vaasa

VAASA
studentmissionen.fi/vasa

OULU
opko.fi/oulu

KUOPIO
opko.fi/kuopio

JYVÄSKYLÄ
opko.fi/jyvaskyla

TAMPERE
opko.fi/tampere

JOENSUU
opko.fi/joensuu

PORI
opko.fi/pori

LAPPEENRANTA
opko.fi/lappeenranta

TURKU
opko.fi/turku

VIHTI / ENÄ-SEPPÄ
enaseppa.fi

ÅBO
studentmissionen.fi/åbo

HELSEINKI
opko.fi/helsinki

ÅLAND
studentmissionen.fi/åland

HELSEINGFORS
studentmissionen.fi/helsingfors